

Zonen en dochters van God

Wij zijn door genade zonen en dochters van God. We lezen hierover in Galaten 3:26 de volgende indrukwekkende woorden:

Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed.

Wat opvalt in deze tekst is dat twee maal het woordje “allen” wordt gebruikt. Waren het enkele broeders en zusters daar in Galatië, die zonen van God waren? Laten we zeggen: de beste?

Nee, want er staat: want gij zijt allen zonen van God. Door het geloof (en niet door het gevoel) is dit een feit, een heilsfeit. In Christus hebben wij door genade dit recht.

En wanneer werden wij met Christus bekleed? Toen wij gedoopt werden! Doop is dus een belangrijke zaak. Ook wordt twee keer de woorden “in Christus” gebruikt.

Het verlossingswerk vond “in Hem” plaats. Doordat Hij hetzelfde vlees had aangenomen als wij, bracht Hij onze oude mens in de dood.

Daardoor zijn wij in Christus gestorven, opgewekt en in de hemel gezet zoals zo mooi in de Efeze brief beschreven staat.

Leggen we een boekenlegger in een boek, dan gebeurt alles, wat met het boek gebeurt, ook met de boekenlegger.

Het boek is het beeld van Christus en de boekenlegger is een beeld van ons.

Gij hebt u met Christus bekleed. Denk b.v. aan een ochtendjas, waarmee men zich bekleed. Toen wij gedoopt werden – werden wij met Christus bekleed. Gods woord zegt het, dus het is waar.

Vers 28 zegt:

Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus.

Geen sprake van Jood of Griek, Belg of Hollander, directeur of pompbediende, mannelijk of vrouwelijk – allen hebben zich met Christus bekleed en zij behoren tot het lichaam van Christus.

We lezen verder in Galaten 4:4

Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder de wet waren, vrij te kopen.

5 Opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen.

De “volheid des tijds” De tijdsduur van de oude bedeling – van die der wet – is vol. Het is de door God bepaalde tijd. Toen heeft God zijn Zoon uitgezonden.

Het werkwoord betekent letterlijk “wegzenden van uit” en dat betekent dat de Zoon werd uitgezonden vanuit een plaats, waar Hij tevoren was.

Geboren uit een vrouw ... zo waarachtig als Hij de Zoon van eeuwigheid is, zo waarachtig werd Hij mens. Jezus is *geboren* en dat betekent het begin van zijn bestaan als mens.

Zijn geboorte als Jood plaatste Hem al vanaf zijn geboorte onder de wet. Hij kon alleen hen die onder de wet waren, vrijkopen als Hijzelf geen overtreder van de wet was.

Er wordt hier gesproken over het feit, dat Jezus kwam om ons vrij te kopen. De prijs is betaald zoals in de Schrift staat: Gij zijt gekocht en betaald.

We zijn nu geen slaaf meer van de zonde. Jezus heeft hen, die onder de wet waren, vrijgekocht.

En wat staat er dan verder in vers 5:
Opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen.

Het is een recht. Jezus heeft ons vrijgekocht en nu zijn wij rechtens zonen. We hebben het recht van zonen; zonen door “adoptie” zoals de SV zo mooi zegt.

In Romeinen 8:15 staat, dat wij hebben ontvangen de Geest der aanneming tot kinderen. Het is een verworven recht; de prijs is betaald.

6 En, dat gij zonen zijt, God heeft de Geest zijns Zoons uitgezonden in onze harten, die roept: Abba, Vader.

Opnieuw wordt het woord “uitgezonden” gebruikt. Nu is het de Geest die uitgezonden wordt in onze harten. Nu mogen wij God onze Vader noemen, omdat wij zijn aangenomen zonen zijn.

Welke taal sprak Jezus, toen Hij op aarde was? Hebreeuws? Nee, volgens theologen sprak Hij de Aramese taal.

En Paulus gebruikt hier het Aramese woord: Abba en dat betekent: Pappa! Zo

teder en liefdevol. En het woord “Abba” zal Jezus ook dikwijls uitgesproken hebben in zijn gebed tot Zijn Vader.

En omdat wij zonen en dochters van God zijn, mogen wij ook “Abba – Vader” zeggen net zoals Jezus het tegen Zijn Vader zei.

We gaan verder met Galaten 4:7
Gij zijt dus niet meer slaaf, doch zoon; indien gij zoon zijt, dan zijt gij ook erfgenaam door God.

Als ik een zoon of dochter van God ben, dan ben ik ook erfgenaam. En ons Testament, waar de erfenis in staat, ligt voor ons of hebben wij in onze handen. Een oud- en een nieuw Testament.

Een testament vol met beloften. Er staat een belangrijk woord hierover in 2 Cor. 1:20

Want hoevele beloften Gods er ook zijn, in Hem is het: Ja; daarom is ook door Hem het: Amen, tot eer van God door ons.

Hoeveel beloften er ook zijn. Denk b.v. aan het woord van Petrus in 2 Petrus 1:3/5

3 Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht;

Letterlijk staat er: die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd.

4 Door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.

5 Maar schraagt om deze reden met betoon van alle ijver door uw geloof de deugd ...

Deze roeping maakt ons dus niet passief maar actief. Schraag om deze reden met betoon van alle ijver door het geloof de deugd.

We zijn dus zonen van God en erfgenamen. Dat staat ook in Romeinen 8:15/17

15 Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoon-schap, door welke wij roepen: Abba, Vader.

We hebben dus de Geest in ons ontvangen. Geen geest van slavernij of vrees, maar de Geest van het zoon-schap. En wij mogen "Abba" zeggen tegen de Vader.

16 Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn (zonen Gods dus).

17 Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen:

Erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking.

Jezus leed in de verzoeken. In dat lijden kunnen wij delen. En delen we met Hem in zijn lijden, dan zullen wij ook delen in zijn verheerlijking.

Het lijden heeft dus zin. Hier wordt een belofte genoemd: delen in zijn lijden betekent ook: delen in zijn verheerlijking.

En nu gaan wij naar 2 Cor. 6:17 en verder:

17 Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine.

Houdt niet vast aan het onreine, is de voorwaarde maar dan ook met de heerlijke belofte.

18 En Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige.

Wat een geweldige belofte. Hij zal ons aannemen. Hij zal zeggen: Scheid je af van slecht gezelschap en houdt niet vast aan het onreine. Dan neem Ik je aan en jij bent mijn zoon en mijn dochter.

Wat een belofte. Laten we ruimer worden en ons hart wijd open stellen voor het volgende vers in hoofdstuk 7:1

1 Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreeze Gods.

Juist doordat wij zulke kostbare beloften hebben, en ook aangesproken worden als "geliefden" worden we opgewekt om ons te reinigen.

Ons reinigen van alle bezoedeling van het vlees en dat is uiterlijke bezoedeling. En ook de reiniging van bezoedeling van de geest en dat is innerlijke bezoedeling.

En als zonen en dochters van God onze heiliging volmaken in de vreeze Gods.

Willen wij graag in schone huizen wonen of in onordelijke huizen? Willen we graag

in schone huizen wonen of in huizen met viezigheid op onze vloerbedekking?

Het antwoord ligt voor de hand. Wij willen graag in een schoon, opgeruimd huis wonen. En dat wil onze Heer ook want zijn huis, dat zijn wij. Hij zegt immers: Ik wil in hen wonen en onder hen wandelen.

Onze geduldige en barmhartige God heeft een doel met ons. Hij wil ons veranderen naar het beeld van Zijn Zoon.

Wij zijn discipelen en Hij is de Meester. Een geduldige en zachtmoedige Meester. Hij geeft het niet op met ons, als wij het niet opgeven met Hem.